

at det er ganske overordentlig uheldigt, naar man i Loven fastsætter en Arbejdstid, der er anderledes for Medhjælperen under 18 Aar end for Medhjælperen over 18 Aar. Det vil bevirke en ganske overordentlig Usikkerhed i Arbejdsforholdene paa Landet, som man der ikke kan være tjent med.

Jeg skulde gerne tillade mig at sige til det ærede Medlem fra Kerteminde (Henningsen), at selv om det ærede Medlem oplæser sine egne Udtalelser ved første Behandling nok saa mange Gange, kommer han ikke væk fra det, han da udtalte, nemlig at han betragtede Kapitel 2's Affattelse som det vigtigste Afsnit i hele Lovforslaget. Saaledes udtalte det ærede Medlem sig, og naar han altsaa, da Sagen forelaa til første Behandling, mente, at Kapitel 2 i dets daværende Affattelse var noget af det bedste og vigtigste i hele Lovforslaget, hvorledes kan han da være med til at foreslaa en saa indgribende Forandring af Kapitel 2 som den, han nu gør sig til Talsmand for? Jeg forstaar det ikke, undtagen forsaavidt som det ligger i, at der har været en saadan Gnidning mellem de to Kompagnoner, Socialdemokraterne og de Radikale, at en Afvigelse fra det oprindelige Lovforslag har været nødvendig for Bibeholdelsen af det varme Samarbejde, der hidtil har været mellem de to Parter.

N. C. Jensen: Den højtærede Justitsminister rettede nogle Bemærkninger til mig og spurgte, hvad det var for nogle slemme Klokkelæt, der var fastsatte i Lovforslaget, og nævnedes Kl. 5 Morgen og Kl. 8 Aften. Men det er slet ikke disse Klokkelæt, jeg har tænkt paa; dersom dette havde været Arbejdsdagen, vilde jeg have været med til at sige, at den Arbejdsdag var for lang. Men hvad er det, der er Tale om ved Ministerens og ved Flertallets Forslag? Det er dette, at der indenfor Kl. 5 Morgen og Kl. 8 Aften skal fastsættes bestemte Klokkelæt for, naar de 8 Timer eller 8½ Time naas; jeg tror, det vil være overordentlig vanskeligt for det umyndige Tyende, navnlig da for Børn, at føre noget som helst Bevis for, at paa det og det Klokkelæt begyndte de, og paa det og det Klokkelæt maa de altsaa holde op. Det er derfor min Overbevisning, at man bedst naar det, man ønsker, ved at lægge en Betragtning for, hvad der er normal Arbejdstid, til Grund, og skulde der nogen Sinde blive Strid, tror jeg, at Forligskommissionen vil have lettest ved at sige, hvad en normal Arbejdstid er, thi det drejer sig saamænd ikke her om et Kvarter

eller en halv Time. Vil man opretholde disse Klokkelætsbestemmelser, tror jeg, man kommer ud i det blaa. Efter § 19, 1ste Stykke, har Husbonden Lov til at benytte et Barn i 5 Timer paa den Dag, da det er i Skole 6—7 Timer, hvilket altsaa vil sige, at Barnet faar en Arbejdstid paa 11—12 Timer. Det forekommer mig, at det vilde være godt, om man kom bort fra denne Bestemmelse og i Stedet for sagde, at normal Arbejdstid skal være gældende.

Henningsen: Det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) sagde, at selv om jeg oplæste mine Udtalelser ved første Behandling, kom jeg dog ikke bort fra, at jeg havde sagt, at Kapitel 2 var den bedste Bestemmelse i hele Lovforslaget. Nej, det gør jeg ikke, og det ønsker jeg heller ikke, for jeg mener endnu, at denne Bestemmelse er den bedste i Lovforslaget, og jeg kan ikke se, at der ved Ændringsforslag Nr. 36 sker nogen gennemgribende Forandring af § 33. Det, der efter min Mening gør Paragraffen god, er, at der indføres visse obligatoriske Bestemmelser, som ikke kan forringes til Ugunst for Medhjælperne, og disse Bestemmelser er ikke alene bibeholdt, men udvidede. Dernæst finder jeg Paragraffen god af den Grund, at de Medhjælper, som er over 18 Aar, kan, hvis de ønsker det, komme ind under Beskyttelsesbestemmelserne i Kapitel 1; det er der ikke ændret noget ved. Den Ændring, der er sket, er den, at de efter den nye Affattelse ikke kan komme ind under disse Bestemmelser, medmindre de ønsker det; men har man opfattet mig saaledes, at jeg skulde ønske, at Folk, som ikke vilde det, kunde tvinges ind under disse Bestemmelser, saa maa jeg sige, at det har ikke været min Mening, og det er det absolut heller ikke nu.

Justitsministeren (Zahle): Det var virkelig en positiv Fejltagelse, det ærede Medlem for Præstø Amt (Ulrich) gjorde sig skyldig i, da han sagde, at § 33 ikke bragte de myndige Medhjælper ind under Beskyttelsesreglerne i Kapitel 1. Dernæst gjorde det ærede Medlem sig nu skyldig i en positiv Fejltagelse til, idet han udtalte den Formodning, at det var hans Ros, som havde bragt mig til at gaa bort fra Lovforslagets oprindelige Affattelse. Det ærede Medlems Ros er mig naturligvis altid overordentlig behagelig, men den har ikke for mig nogen Betydning udover det personlige Behag, jeg føler derved; den bliver ingen Sinde bestemmende for, hvilken